

אליעזר דוצ'ימינר

10.1946-6.6.1967

כ"ח באייר

6.10.1946-6.6.1967

כ"ח באייר

אליעזר דוצ'ימינר נולד ב-6.10.1946 בגרמניה ועלה ארצה
בשנת 1950 עם הוריו כשהיה בן ארבע.
לאליעזר דוצ'ימינר הייתה אחות תאומה ששמה מלכה.
בבית הספר היסודי ברנר הייתה לו קבוצת חברים מאוד
מגובשת שאיתה הוא המשיך עד הצבא.
כבר שהיה קטן היה תמיד עוזר לאנשים, לזקנים ולשאר...

אליעזר כנער וכחבר

אליעזר וחבריו היו מאוד מגובשים ותמיד עזרו אחד לשני. ביחד, הם עברו הרבה חוויות משעשעות והיו חבורה שובבה במיוחד.

בבית הספר ובכל מה שקשור בלימודים הוא היה רציני ומשקיע.

אליעזר תמיד היה בא מסודר לבית הספר עם מחברות נקיות ומסודרות למופת.

למרות שהוא היה חרוץ וקפדן, לאחר מסע שכנועים ארוך, הוא היה מסכים לצאת מכותלי בית הספר עם חבריו והם היו מטפסים על ארונות חשמל ומתיישבים שם עד תום יום הלימודים.

אליעזר וחבריו היו ספורטאים מעולים, את אחר הצהריים הם בילו יחדיו כאשר עלו על חביות וגלגלו אותם עם הרגליים. כך היו מתחרים ומבלים את אחר הצהריים שלהם.

בקיץ כאשר אליעזר וחבריו לבלות ולהתרענן היו
הולכים לבריכה בשיכון גורדון או לים בחוף
פלמחים. בזכות שאליעזר ידע לשחות הוא הציל
את חברו שלא ידע לשחות ונפל לתוך בור.

אילולא אליעזר- הנער היה עלול לטבוע.

אליעזר כנער וכאישיות

אליעזר היה חבר מאוד נאמן, בעל אופי טוב, בחור מעניין ונחמד.

הוא היה אדם בעל יושר אישי- היה תלמיד מצטיין בעיקר במתמטיקה, וספורטאי טוב.

כשאומרים שאלוהים לוקח את הטובים בכדי שישבו
לידו אפשר לכלול את אליעזר.

לאליעזר היו את כל התכונות הטובות ומאוד אהבו
אותו.

מלכה דוצ'ימינר - תאומתו של אליעזר

מלכה דוצ'ימינר כיום מלכה
מילר, בת שבעים,
מתגוררת בנס ציונה
ונשואה לבן כיתה שלמד
איתה ועם אליעזר זה כבר
48 שנות נישואים.

מלכה עסקה בהוראה בבית
ספר יסודי ולאחר מכן
עשתה הסבה ועברה
להוראת מבוגרים.
כיום גמלאית.

למלכה שלושה ילדים:

אליעזר- הבן הבכור של מלכה, בן 47, שמו נקרא על שם אחיה והמשפחה קוראת לו בקיצור עזר. לו שני בנים: דוד בן ה-6 ויונתן בן ה-4.

ימית- בת 43 ולה שני ילדים: גל בת ה-14 ואוהד בן ה-10.

שירלי- הבת הקטנה של מלכה, בת 39. שירלי עברה תאונת דרכים לפני שבע שנים ביום הולדתה ה-32 משאית פגעה בה בזמן שחצתה את הכביש, היא סבלה מפגיעת ראש. כיום היא נכה סיעודית ומרותקת לכסא גלגלים.

מלכה מטפלת בשירלי מאז יום המקרה.

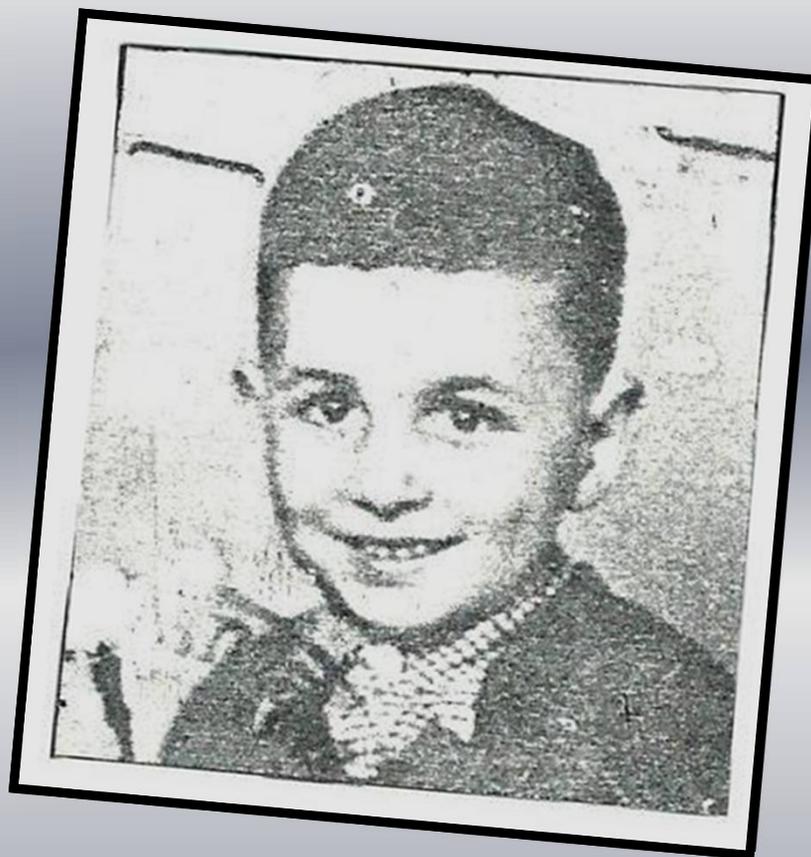
”אחד הדברים בתור ילדים, ואחים, שאליעזר לא היה
קנאי, עד כדי שלא הכיר את המילה קנאה...”

מלכה ואליעזר היו ילדים מאוד ישרים, הם אף פעם לא העתיקו שיעורי
בית אחד מן השני, אליעזר ולמלכה למדו יחד, הסתדרו טוב, תמיד
עזרו אחד לשני בעיקר מהצד של אליעזר.

מלכה מספרת, שלעולם לא היה בינה לבין אליעזר קנאה ותחרות
ואפילו כשרבו לא היה לריבים שלהם רקע של קנאה.

כשהתגייס מלכה הייתה בסמינר. שלושה חודשים לאחר שחרורו
הייתה מלחמת ששת הימים והוא הוצב במילואים.

לאחר מותו של אליעזר מלכה עברה עשר שנים של טיפולים- היה לה
קשה להשלים עם האובדן ולהמשיך בחייה הרגילים.

בשירותו הצבאי של אליעזר התכונה הבולטת אצלו שהיא
עזרה לזולת באה לידי ביטוי בתפקידו הצבאי- חובש.

לאחר שנהרג, כל מעשי גבורתו שבזכותם קיבל צל"ש,
מסמלים עזרה לזולת.

להגיע למצב של סיכון חיים מוחלט- לרוץ דרך שדה מוקשים
ולחלץ חיילים מטנק בוער, התאים לאליעזר.

אליעזר לא חשב על עצמו, הוא פשוט ישר הלך לעזור וזאת
גדולתו שניכרת ברגעים מסוימים.

אליעזר עשה את עבודתו במסירות ובצניעות רבה.

סיפור נפילתו

היה זה ביום הראשון למלחמה בשעות אחה"צ. יחידת החרמ"ש שאליעזר נמנה עם לוחמיה פרצה לתוך תעלות הקשר של מתחם חאן יונס ועסקו בטיהורן. אליעזר היה חובש של מחלקת החבלה. לפתע נעצר הכוח ומימין במרחק של כמאה מטרים מן התעלות נראו שני טנקים ישראלים פגועים. המג"ד התקשר באלחוט אל מפקדת החטיבה ונודע לו כי הטנקים לא נוטשו, ואנשי הצוות בו רובם פצועים. הם לא היו מסוגלים לנוע ולצאת מן הטנקים בגלל המוקשים שהיו פזורים סביבם. הם נזדקקו בדחיפות לעזרה רפואית. המג"ד לא העיז לתת פקודת חילוץ ואפילו לא הספיק לבקש מתנדבים וכבר אליעזר קפץ אל שפת התעלה. גם כאשר המג"ד נתן פקודה לשוב בטענה שהוא בתוך שדה מוקשים אליעזר הביט לעברו בביטול והמשיך לרוץ בתוך האש.

אליעזר הצליח לחלוף בין הכדורים ושדה המוקשים והגיע אל הטנקים,
קפץ לאחד מהם, חבש את הפצועים והרגיע אותם. הפצועים
מספרים שהיה שליו לגמרי.

אליעזר המשיך לעבור מטנק לטנק ולטפל בפצועים שבו-חשף את
עצמו לאש הקטלנית ודילג בין המוקשים. כולם היו אחוזי הלים.
לאחר מכן סייע להוביל את הפצועים אל תעלת הקשר ומשם אל
תחנת האיסוף, הוא לא נח עד שכולם היו בטוחים והגיעו אל בתי
החולים.

אליעזר יצא בשלום ממעשה החילוץ של פצועי הטנקים. אך את מותו
מצא בליל למחרת.

בערב השני למלחמה, היחידה שבה אליעזר התמנה
התבצרה בקבוצת בניינים להגנה.היה זה לילה אפל ביותר
ואותו ניצלה חוליית חיילים מצריים שהסתננה לתוך
המתחם ופתחה באש.

"חובש!"- באותה שנייה זינק אליעזר אל עבר הפצוע ובאותו
רגע נורתה עוד ירייה, והוא נפל.

הנער מת בגיל 21 מפצעיו כאשר נשאו בהליקופטר אל בית
החולים.

אליעזר נתן את אה גבורתו בתום חייו.

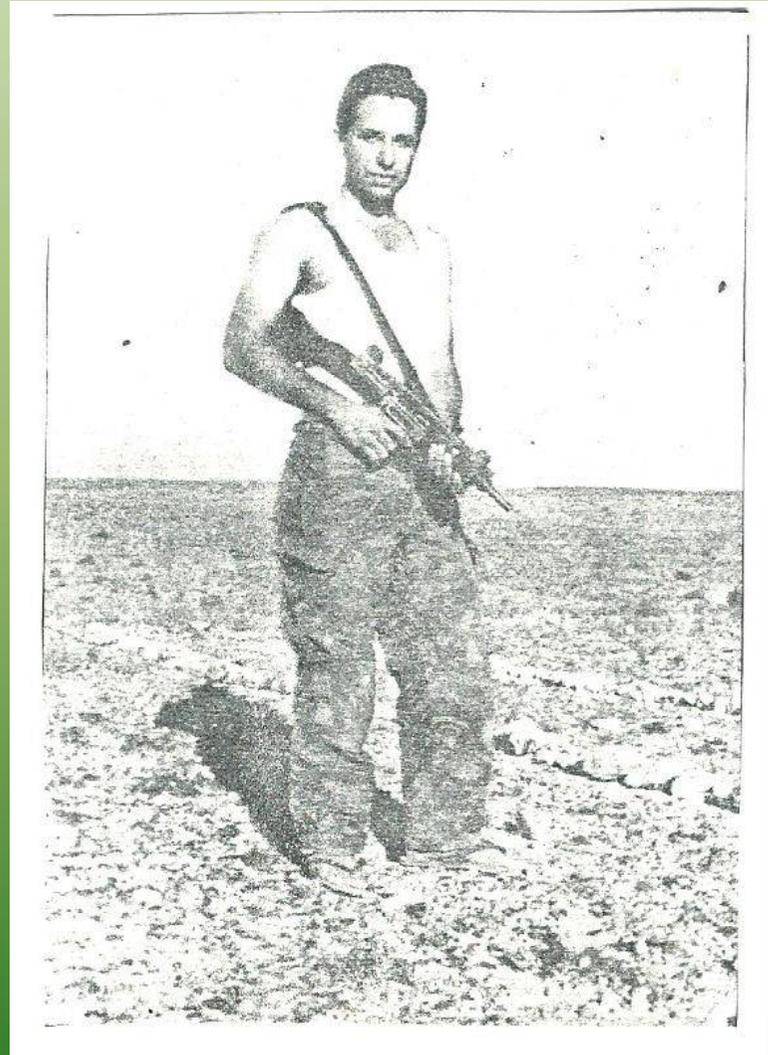
רצועת עזה

שטח בנוי	
מחנה פליטים	
מעבר גבול	

קילומטרים

0 2 4 8

"אמא שלום!
אני מרביש מצויין והכל כאן
בסדר אין מה לדאוג
ואני מקווה שניצח בקרוב
הבייתה
לא ידוע מתי
אכן אני חושב שלא אכתוב
יותר
כי אין לי אפשרות.
שלום
ואהתראות
אפיצלה."

22/12/76

אמא שלי.

אני מרגיש מצוין וכל כאן
בסדר אין מה לדאוג
ואני מקווה שניצח בקרוב
הבייתה
לא ידוע מתי
אכן אני חושב שלא אכתוב
יותר
כי אין לי אפשרות

שלום ואהתראות

אפיצלה

5/16/67

אמא שלי

אני לא הייתי שם דבר
 אולי משהו אחרת חייב
 אולי בסדר, אני מרגיש משהו
 ואין מה לומר. יתכן שלא אפגוש
 אותך שם כי יתכן שלא תהיה
 לי אפשרות, מה נשאר קצת
 באת קבלת את הכסף מה
 המפקד, וזה נשאר לי
 אולי אני לא רוצה שיהיה דבר
 כסף יש לי מספיק לקחת
 ממך, ברגע אולי
 בלתי נשאר
 אולי

"אמא שלום!

אצלי לא השתנה שום דבר

אנחנו משיכים לעשות חיים

והכל בסדר, אני מרגיש מצויין

ואין מה לדאוג. יתכן שלא

אכתוב כמה זמן כי ייתכן

שלא תהיה לי אפשרות. מה

נשמע בבית האם קיבלת את

הכסף מהצבא, ומה נשמע

אצל אבא. אני לא צריך שום

דבר כסף יש לי מספיק

לקחתי ממלכה. בצאת אסיוס

שלום ובהתראות

אליעזר."

מכתבו האחרון של אליעזר יום לפני מותו

ביום הלוויתו של אליעזר מספרת מלכה:

"אבא שלי צמד מול הקבר ורצה לקפוץ, ואני
המשכתי להטיף לו שוב שוב 'מה אבא יש לך אותי'
והוא צנה 'נכון' בצודו מניד את הראש לחיובה".

"אני לוכרת את החצי שנה הראשונה כשהייתי צורכת
את השולחן הייתי מכינה תמיד ארבע צלחות ובסוף
הייתי מחליכה את הצלחת הנוספת, כק הייתי מכינה
כמה הוא חסר".

"כף איכר מצמח שהיה לנו שהיה לאחר מותו של
אפיצור שלנו היה מאוד קשה, אט לה בחתונה שלי
או בקר המצווה של בני הבכור - עלר".

אמו של אליעזר לאחר מותו התנדבה בבית יד לבנים
ועזרה בטקסים שהתקיימו ונחמה משפחות, מלכה
טוענת שהיא הגיבורה האמיתית בעיניה.

קצת יותר משנה לאחר המקרה, הזמינו את הוריו של
אליעזר לצאת למשחק קלפים.

"אני לוכדת שהיא אהת מאוד קשה מאיחה, אמא
שלי... זו הייתה הפעם הראשונה שהיא צמדה לצאת
והיא רצדה, היה לה קשה מידי להמשיך... החלטה
לחייט הנורמאליט לא היה קל".

יהיה זה השיר הנצח נצחיים,

וזכרו של אייזנבר אחי.

אזכרו אלא בלב תמיד,

לאן אלק - ילק עמ'.

דנצימינר מלכה

4.7.1967

זאא'עזכר

אשר שמו יזכר לעד

אחי

אח היה לי אח תאום

אהבתיו במאוז מאוז.

שלי היך רק שלי,

כי משבדו אין אח לי.

בבאן האם היינו יחדיו,

וקוונו כי לא יקרדו דרכנו לעד.

עכשיו היה ערפידי,

באלו עו היה טוב לי.

והנה פרעם היום בהיך

בזעם באה לעירי:

אחי שלי - איננו איננו...

הקרה יצא הנער כטלם,

ועתה - לא אנחנו לעולם,

כי מן הקרה הוא לא לב

לם נפל בשלל כדור אחד.

כדור אשר בלם אז פלע,

ויצא נלמותו תוק רגע.

אמא-אבא געוויי הידי יאר שמי יצא עיני
בן אהרן היה עני
שאהרני אולי מאד מאד
שעני היה רק שעני
כי ולבדו אין עני חייק
הוא היה אולי עני
הוא היה למטה בליבני
קויני אעתיבדו הסוג והיפה
והנה יצא ככאסק עקרג
וקיגעני הי'דעה שאזי שא
ואזי לנהא אולי אעיאק
קשה עני יצדיין אבאלי ואלכ
מה קרה כוי אעמיני חרג
והכל ללמנה בשבילי הכל
יש תקיבות בחיי אנשים
העני ארצות בשנת 1950
עם גאלדיק דמי יגן גני יוצ
הייתה עני אע תקיבות קשה מאד
עד שיהעני אע מה שיהעני
הבת למהה גינאה אעיה סמיני איוולסדי
והכל אעני
הגו זיי'ס גאר תיכין-ראו וואר אעיה הפבא
אע קאלי קרפטה הי'דעה דיושאים
שנה ראשונה ופתאל איעני איעני
אבל אני רואה את דמותי מאד

ידועים ובלתי ידועים
גחלוק אני אעלפא אולי ומחבדת אולי
ויצב עיני אעיה אעני אעני, ויצב עיני אעספא
שכל-כך קשה עני אעני, ששארין אעני יצ
אעני אעני. שחייק שעני התדעני אעני תוכן
שדיבאנו אעני צא"ש אעני פייקד הי'דעה
עם ידעני ויצבות, עק כואג אעני דעני אעני דעני
בדעני, כל-כך חבא עני אעני הוא עני
ככה אעני זה
אני ויצב אעספא עני אעני, כמה שיהא סבא
אעני אעני אעני אעני אעני, אעני אעני אעני
אעני זה עני כעני אעני
יכאשר אעני אעני אעני אעני אעני אעני
ואעני אעני אעני אעני אעני אעני
בחייק ואעני אעני אעני אעני
הי'ק עני אעני אעני אעני אעני אעני
אעני אעני אעני אעני אעני אעני

7.7.68

אעני

אחים תאומים

ואני נשארתי המאומה
אח תאום ומי? היינו יחד!!
לכשיין .....

א.כ. 1987

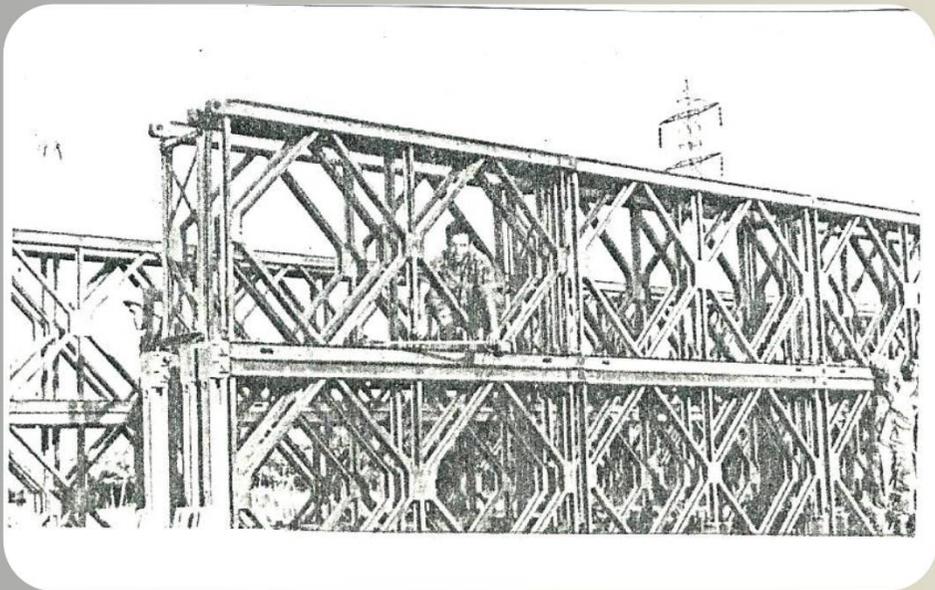
הבחנה יחד מנחה אמנו
ושש עשרה שנה לא נפרדו דברנו.
באלוהי צלם יש לנו יחד
לאמא ואבא היה הרבה נחת
יחד הלכנו לאותו אן ימים
ואתנו צדיין צלמים חרשים
היגע העיר לבגד הספר היסודי
ובאלוהי ביהם אנו, אתה ואני
את השיסורים בחוד מכנים
ובאלוהי חברה יונאים ונעים.
בלימים בדאגה היא הידיעה,
אתה על אחראי ואני עלק אומנות
במכון בקשה אחת מהבקינה:
שנינו רוצים באלוהי הכיתה
מהבילאות מאלוהי הקי דות,
חמישה זואות תאומים וכולם בניצוח נפרדות
אך אנו על שלנו צומחים
ובאלוהי כיתה יושבים לומדים.

הערה, כשנער מאחר הנער אלוהי עם חבריו
אני לא נעדרת עם שמוערת צדיין.

געאולים

עשרים שנה מאוהב ידעה מחריפה
שנשארוני ברת יחידה
עשרים שנה ואני כל כך מתיגע לשת
ורוצה בק ~~לשבת~~ רק לשבת.
רוצה אלוהי אלוהי, ממך אהנות
אך אלוהים לקו ממני כל כאת.
אני יודעת שיש אתה מתיגע לשת
הם אמא, אבא גאבא ואני
עם. אך יבחר אלוהי חיי !!!

הכיתה יא אני עובדת אהיה סדר אחר
ובתחילה יש קצת משבר.
הכאן עובד ואני מתיגע לצבא
ואני לומדת אהיה מורה.
בקשה הינו אמיץ ומשק
אחרות שגם הינו המתחוק.
ובתאום ..... (נא!!!) איום!!!
את אחי לא אנגד מהיום!!!
היא נשם באלוהי

"מותו לא היה דבר שנשא מהחינתנו
כשמצנו איק הוא נהרס, כי ידענו והיה ברור
שרק אדם עם תכונות כמו של אפיאלר הוא
האדם שצריך לעשות מצשה כלה".
(חבריו של אליעזר)

"אזיצלר לא ניסה אהיות קרבי ופרופ קדימה
אק הסיבורים האמיתיים פרעצ הנכון רצים
וצופים לא חסוב אאילה תנאי ופאילה למן"

טוראי אליעזר דוצ'מינר
ז"ל

